

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Thomæ Tamburini Societatis Jesu Siculi
Caltasinettensis, In ... Universitate Messanensi Theologiæ
Primarii Professoris, Tractatus Quinque In Quinque
Ecclesiæ Præcepta**

Tamburini, Tommaso

Dilingæ, 1697

Caput IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40032

circiter horam ; unde qui comedit, quando horologium rotale dat signum media noctis, verè comedit media hora post mediam noctem, si rigorosè, & mathematicè sit res mensuranda, non verò ita, si moraliter, & humano modo, juxta modò dicta n. 3. & 4.

8. Quæres secundò : si ego cœnans cum carnibus serò diei Jovis e. gr. vel ferò ultimi diei Baccanalium, audiā signum media noctis, obligabórnē statim cessare ab illis comedendis ? Et quidem quæri potest, si comedam cibos quo scunque, & die sequenti incidit dies Jejunij.

9. Respondeo cum distinctione. Vel tibi rationabiliter persuades, signum illud esse certum, hoc est, certò indicans medium iplam noctem ; vel dubitas de certitudine ex eo, quia ejusmodi sive horologia, sive campanæ etiam regulatissima, semper per quadram plus minus à veritate aberrant, ut notat Catamuel in p. tom. Theologie Fund. à num. 205. Si primum, debes omnino cessare, quia secus comederes tempore pertinente ad diem sequentem. Si secundum, recurrit doctrina modò allata n. 6. tunc enim eris dubius de media nocte.

CAPUT IX.

De Diebus, in quibus est jejunandum.

1. Inquit : quinam sunt anni dies, in quibus Fideles jejunare obligantur ?

Respondeo. Certum est, effigientes primò, omnes ferias Quadragesimæ, item quatuor tempora, item aliquas vigilias infra annum, denique omnes ferias sextas, & sabatti quod abstinentiam à carnibus. Jam legitim dicamus de singulis.

Quadragesima.

2. Omnibus ferialibus diebus Quadragesimæ est Ecclesiastice junandum, hoc est, à feria quarta Cinerum usque ad Sabbathum Sanctum inclusivè. Excipe Mediolanenses, qui ex suo legitimo ritu non jejunant illi quatuor diebus, qui præcedunt Dominicam primam Quadragesimæ, quem Jejunia compensant jejunando tribus Rogationum.

3. Dixi (ferialibus diebus) nam in Dominis non jejunatur, sed solon abstinetur à carnibus & laeticiis, ut supra dictum est.

4. Dixi item (usque ad Sabbathum Sanctum inclusivè) nam quamvis illud Sabbathum sit dies latitiae, & exultationis ; unde videtur, tunc non esse jejunandum, vel saltem videtur, posse huius ientaculum largius more privilegi Natalis propter illud S. Thomæ 2. 2. 4. 147. art. 5. ad tertium docentis, Jejunium exultationis non cadere sub praceptum, sed esse ex instinctu Spiritus Sancti, nam propterea, ait, ab Ecclesia non esse institutum Jejunium toto tempore paschali ; nihilominus neutrum licet in dicto die Sabbathi Sancti, idque sive ex consuetudine, sive ex sensu Fidelium, sive ex legitima Ecclesiæ distinctione, virtualiter, seu implicitè à Fidelibus

*et libibus habita, & observata: fatetur
enim de hac re, non esse jus scriptum,
ut advertit Georgius Gobat de Jubilao
c. 28. n. 108.*

5. Quares qui forte habet hunc adiumentum: ego nolo jejunare per totam Quadragesimam, & de facto uon jejunari, quod peccata committit numero distincta, singula Confessori aperienda?

6. Respondeo. Si de unico actu interno voluntatis agas, probabile esse, unum numero peccatum à te committi, quia supponitur, esse dumtaxat unus moraliter actus, esto, terminetur ad plura numero objecta. Quare tunc satis erit, sic te accusare apud Confessarium: semel clicui actum, seu semel nolui per totam Quadragesimam jejunare; ut in simili calu dictum est de eo, qui semel unico volitionis actu proposita multa eiusdem rationis perfidias committere.

Si vero agas de executione; qua de
facto non jejunis, tot peccata numero
committis; quot dies sunt in Quadrage-
sima quia pro singulis diebus praci-
pitur Jejunium, &c in executione talis
inobseruantia non est invenire unum
quid, in quo moraliter uniantur singu-
lotum Jejuniorum omissiones. Lege
de Lugo, de Paenitent. dissp. 16. à num.
559. & Leandrum de cens. dissp. 7.
quaest. 44.

Quatuor Tempora.

7. Feria quarta, sexta, & sabbato
quatuor Temporum adest semper
obligatio jejunandi. Scio, Jejunium
quatuor Temporum, quod incidit infra
Tambum de Precente Eccles.

Octavam Pentecostes, non esse de jure
scripto, atque esse Jejunium lätitiae;
unde videatur esse sine obligatione, vel
someter cum jentaculo pinguiore; ta-
men idem hic dicendum, quod modò
diximus numer. 3. de Sabbato Sancto.
Lege Fagnadez, *Præcept.* 4. *Eccles.*
lib. 1. cap. 6.

9. Quæres: Estne probabilis len-
tentia Leandri, & Pasqualigi, desis 43°
eum citantis, qui liberalitatem jentacu-
li concessam in Vigilia Natalis Domini,
de qua diximus supra, extendunt ad
Vigiliam Pentecostes, ob eam ratio-
nem, quod sit Jéjunium exultationis ?
Quid de aliis, qui propter eandem ra-
tionem idem extenderunt ad Vigiliam
S. Laurentii, Sancti Joannis Baptista, &
omnium Sanctorum ?

10. Respondeo; Hos Auctores
nullo modo esse in hoc audiendos; &
certe, si non ob aliam similem rationem
dictam num. 3. illa nobis satis, super-
que est, quia nullus ex timoratis

三〇〇

V. 22 DE

*De Voto Jejunandi in aliquo
die festivo, vel Dominica.*

11. **H**ic tria sunt addenda. Additio prima. Si festum Jejunio pridiano colendum incidat in diem lunæ, tunc erit jejunandum, non quidem die Dominicæ, sed sabbato præcedente, ut præcipitur *Capitulo ex parte de obser-
vantia jejuniorum.* Unde rectè colligit Pasqualigus, quod si quis Jejunaret die Dominicæ, aut ante Sabbatum, non satis faceret præcepto Jejunii, quia *in-
dicto capitulo ex parte statuitur*, ut in hoc casu die Sabbati jejunetur, atque adeò illi diei præceptum Jejunii affligitur.

12. Hinc etiam sit, ut si quis vo-
rerit jejunare in Vigilia alicujus festi; incidatque festum in diem lunæ, cum semper votum (nisi quid expressius voveatur) more Jejunii Ecclesiastici emitti intelligatur; sit inquam, ut Je-
junare teneatur die sabbati.

13. Quid, si ego voverim (ut in aliquibus locis Fideles usurpant) Je-
junare per totam annum in eo die, in quem incidit aliquod festum e.g. San-
ctissimæ Virginis Annuntiatæ, incidat autem in die Dominicæ, tuncne jeju-
nabo?

Respondeo: Mihi videri certum, non esse Jejunandum die Dominicæ, sed in alio die hebdomadæ, à me eligendo, & congruum esse eligere, vel diem sequentem, vel antecedentem proximi-
orēm, hoc est, vel diem lunæ, vel diem sabbati. Nec puto pro hac commuta-
tione necessariam esse dispensationem, quia satis dispensat Ecclesia universalis

consuetudo, per quam non jejunatur die Dominicæ. Id que puto etiam de abstinenzia à carnis, vel lacticiniis; si nimis quis voverit se ab his absti-
nere per totum annum in die, quo in-
cidit dictum festum; hic enim con-
gruum est, ut abstineat die lunæ, vel
præcedentis sabbati, & libera sit come-
stio diei Dominicæ, quam liberam Es-
clesia mos in signum letitiae Reuni-
onis Domini esse vult.

Dixi modò (vel in precedente) sed cerè, re melius considerata, puto, eli-
gendum esse die in sequentem, hoc est,
diem lunæ. Ratio est, quia si in ante-
cedentem commutes, hoc est, in diem
sabbati, minus te mortificas, nam in il-
lo die sabbati, jam ex præcepto Ecclesie
debes abstinenziam à carnis.

14. Quæres: Si quis expressè vo-
verit Jejunare die Dominicæ, vel live
ex voto, sive ex devotione iejunare,
peccatne?

Respondo: Prohibitionem Jeju-
nandi hoc die factam esse olim ab Eccle-
sia (ut haber Pasqualigus decif. 178.) in detestationem quorundam hereti-
corum, qui ex variis erroribus ducti do-
cebant, tunc esse Jejunandum: & pa-
sertim in detestationem eorum, qui
negantes Domini Resurrectionem, die-
bus Dominicis in contemptum illius je-
junabant, ut notat Fagundez, *Præcep.
Eccles. 4. lib. 1. cap. 5. num. 2.* Quare
qui ex aliquo errore, vel superstitione
jejunaret, peccaret graviter, quia sic
protestaretur aliquem ex illis errori-
bus, & contemneret in re gravi morem
Ecclesie. Atque de hoc loquitur S. Au-
gustinus Epist. 86. ad Cansulanum, co-
tem-

tempore, quo vigebant illi hanc co-
rum errores, dum sic scribit: *Quis-*
quis diem Dominicum cum Jejunio de-
cernendum putaverit, non parvo scandalo erit Ecclesie: in his enim rebus, de
quibus nihil certi statuit Scriptura Di-
vina, mos populi DEI, vel instituta
majorum pro lege tenenda sunt.

Verum si id quis ficeret ob quandam
singularitatem, solum peccare veniali-
ter, docet Sanchez l. 2, summae, cap. 3.
num. 13.

Si autem faceret verè ob devotio-
nem, & exercitium virtutis, non esse
reprehendendus, immò esset commen-
dandus; modò non faceret consultò
in die Dominicō, ut dies est Domini-
cus; quia sic faceret contra Ecclesiæ
conscientinem.

*De Vigilia incidente in festum
Corporis Christi.*

15. **A**dditio secunda: quando Vi-
gilia S. Joann. Baptista inci-
dit in festum Corporis Christi, ieju-
nandum est feria-quarta pridie scilicet
talis festi, quia ita præcepit Urbanus
VIII, 13. Octobr. 1638. & merito, ne tan-
ta festivitas, & lætitia misceatur cum
mæstria Jejunii. Hinc, qui tunc ie-
junaret ipso die Corporis Christi, non
satisficeret præcepto de Jejunando in
tali Vigilia. An tunc cùm translatione
Jejunii debeat etiam transferri officium
dicam: infra cap. 11, à num. 16.

*De violante Jejunium ex vo-
to. & Præcepto.*

16. **A**dditio tertia: An qui violat
Jejunium, quando præcipitur

duplici præcepto, duplex peccatum
committat? si e. g. Vigilia S. Matthiæ
incidat in diem Quadragesimæ, qui tunc
non jejunat, duplice numero pecca-
to peccat?

Respondeo: Duplicitè peccare te-
net cum aliis Coninch, diff. 7, de Sacr.
dub. 9. quia violatio cuiuscunque præ-
cepti peccatum est.

Semel peccare tenet cum multis San-
chez lib. 9. de matr. diff. 15. num. 6. unde
in confessione satis est dicere, semel
præceptum Jejunii non observavi. Ra-
tio est, quia peccata non multiplican-
tur numero ex sola multiplicatione
præceptorum, quia supponimus, unum
esse Jejunium violatum, quod unico a-
ctu frangitur, sed nec multiplicantur
specie ex multiplicatione præceptorum,
quia tunc specie multiplicantur in uno;
eodemque actu, hoc est, tunc unus a-
ctus continet multas malitias diversas
specie, quando actus est contra multas
virtutes; at prædicta violatio Jejunii
est solum contra unam virtutem tempe-
rantiæ, ex cuius motivo emanant illa
duo præcepta, ut supponimus; ergo,
&c. Per hoc autem non negamus pec-
catum hoc ex duplice præcepto violato
habete majorem gravitatem; sed quia
haec major gravitas est solum circum-
stantia aggravans, quam non esse ne-
cessè explicare in confessione, est valde
probabile, idèo hanc, de qua loquimur,
explicare non oportebit.

17. Ex doctrina autem data vides
discremen valde notabile inter casum
prædictum, & votum; nam si quis vo-
lueret e. g. Jejunare in dicta Vigilia S.
Matthiæ, quæ forte incidet in diem

Quadragesimæ, & tunc non Jejunaret, illa violatio duas specie diversas malitias haberet, utrásque Confessario manifestandas, quia tunc jejunans peccasset contra Ecclesia legem, jubentem Jejunium ex motivo virtutis temperantiae, & item peccasset contra proprium votum, quod est veluti lex, quam sibi vobens imponit, quæque est ex alio motivo, nempè ex virtute Religionis.

Pari modo, quia Religiosus e. g. Ordinis Minorum S. Francisci tenetur Jejunare ex præcepto Regulae die Veneris cuiuscumque hebdomadæ, si hic dies simul concurrat cum Vigilia, & Religiosus non Jejunet, duplice specie malitia peccat, nempè contra obedientiam propter violatum præceptum Regulae, & contra Religionem propter violatum votum contra promissionem factam DEO. Lege Leandrum, in Præcept. Ecclesi. disput. 9. quest. 5. aliosque ab eodem citatos.

De Jejunij voto facto ab antecessoribus.

D E hoc vide supra in tract. 1. cap. 7. à num. 23.

De Jejunio imposito à Confessario.

18. Q Uæres hinc denique, quid de Jejunio injuncto à Confessario? Respondeo, quamvis expedit, ut in pœnitentiam Confessarius injungat illud opus, ad quod aliás pœnitens non tenuerit; immò si nihil addat explicando mentem suam Confessarius, semper intelligatur de opere aliás non debito, ut si dicat: Jejuna lemel in te-

quenti hebdomada, intelligitur de alio Jejunio præter illud, quod forte ratione aliquius, vigilia incident in prædictam hebdomadam; tamen quia potest Confessarius injungere propœnitentia illud opus, ad quod aliás tenuerit pœnitens, idè rechè queris, an tunc si pœnitens illud opus negligat, peccet duplice specie peccato; ut si dicat Confessarius: Jejuna cras, quando erit vigilia, vel dies Quadragesimæ, vel quatuor Temporum.

Respondeo: Duplice peccato specie diverso peccare, altero contra obligationem ortam ex Ecclesia præcepto, altero contra obligationem ortam ex Sacramento Pœnitentia. Quare de utræque exprestè debet deinde pœnitens se accusare in confessione. Ut docet Vasquez, aliisque apud de Lugo diff. 25. de Pœnit. sect. 5. n. 67.

Rogationes, & dies adventus.

19. I N diebus Rogationum, & in Adventu non est obligatio Jejundi, ut praxis Fidelium fatis ostendit. Excipe pro Rogationibus ritum Ecclesiæ Mediolan. cuius meminimus num. i. & excipe pro Adventu eos Religiosos, qui ex propria Regula ad servandum Jejunium eo tempore obligantur.

Feria sexta, & Sabbato.

20. I N diebus feria sextæ, & sabbati est non obligatio jejunandi, sed solùm abstinenti ab edendis carnisnam (quidquid olim usurpatum fuerit) certè hoc sic servatur in Ecclesia Occidentali, hoc est, Latina: (nam in Orientali Græci loco sabbati servant tuam

Nam abstinentiam die Mercurij. Præceptum autem de hac nostra abstinentia die sabbati, sic imponit Gregorius VIII. in c. *Quia dies de consecr.* - dist. 5.

Quia dies, inquit, Sabbati apud Patres Santos nostros in abstinentia celebris est habitus; Nos eorundem authoritatem sequentes, salubriter admoneamus, ut quicunque se Christianæ Religionis participem esse desiderat, ab ea carnium eadem die (nisi majore festi) tate interveniente, vel infirmitate impedita abstineat.

21. Ex hoc tamen textu ne duo inferas: primò, hoc non esse præceptum sub mortali, quia textus dicit (*admonemus*) quod verbum potius indicat consilium, quam præceptum. Secundò, posse in omnibus sabbatis, in quibus incidit aliqua major solemnitas, comedi carnes, quia textus habet (*nisi majore festivitate interveniente*) ne, inquam, hæc inferas. Non primum, quia in textu additur (*qui se Christianæ Religionis participem esse desiderat, ab ea carnium eadem die abstineat.*) Quoniam ergo tuus elus carnium in tali die ostendit, te nolle esse participem Christianæ Religionis, peccabis certè graviter, ut recte nota Pasqualius decis. 176. num. 3. Non secundum, quia praxis Ecclesiæ id solùm ad Natalem Domini restrinxit, ut per similem occasionem supra notatum est.

22. Quæres: Si quis vovit generaliter omnibus diebus Sabbati (vel etiam Veneris) jejunare; si tunc incidat festum Natale Domini, potestne licet carnes comedere, & votum non servare.

23. Respondeo. Posse, si tamen excipias illos, qui vel ex observantia sua Regulari, vel ex voto suo particuliari exprelè voverunt in tali die jejunare, etiamsi in illo incidenter festum Natale Domini. Ratio hujus exceptionis est, quia sic exprelè te ligasti, vel ex vi illius voti, vel ex vi ipsius Regularis observantiae à te assumptæ. Ratio responsionis est, tum quia ut habet Molina tom. 2. disp. 272. num. 3. non est verisimile, quod qui cum illa generalitate vovit, voluerit includere diem tantæ solemnitatis, & recedere à more Ecclesiæ, tum quia, ut habet Fagund. præcep. 4. lib. 1. cap. 6. num. 6. in ea generalitate non constat de intentione voventis; ergo votum non alio modo obligabit, nisi juxta dictum Ecclesiæ morem.

CAPUT X.

De Excusatis à jejunandi obligatione.

1. **D**iximus supra cap. 2. de iis, qui non obligantur præcepto Jejunii; nunc de illis dicendum, qui, tametsi obligentur, propter aliquam tamen causam excusantur?

Senes.

2. **I**nquires ergo primò: An senectus excusat a Jejunando, & ab abstinentia carnium in diebus venit?

3. Respondeo, quod sola senectus non det veniam comedendi carnes in diebus venit, esse certum; idemque dicendum de lactesciis. His enim senibus

Xx 3 nibus